

2. Drugi tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka zaradi kršitve člena 38 Kadrovskih predpisov.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev splošnega načela dolžnosti skrbnega ravnanja kot dela pravice do dobrega upravljanja zaradi neupoštevanja vseh dejanskih elementov in neobstoja obrazložitve.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev pravice do varstva družine iz člena 33 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Tožba, vložena 28. februarja 2020 – NEC Oncoimmunity/EASME

(Zadeva T-132/20)

(2020/C 161/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: NEC Oncoimmunity A/S (Oslo, Norveška) (zastopniki: T. Nordby, R. Bråthen in O. Brouwer, odvetniki)

Tožena stranka: Izvajalska agencija za mala in srednja podjetja (EASME)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- primarno na podlagi člena 263 PDEU:
 - izpodbijani sklep (sklep z dne 16. decembra 2019 o koncu udeležbe tožeče stranke v postopku H2020/EIC/SMEInst-2018-2020-2 v povezavi s projektom MEDIVAC(850078)) razglasi za ničten;
 - toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke in stroškov morebitnih intervenientov.
- subsidiarno na podlagi člena 272 PDEU:
 - ugotovi, da izpodbijani sklep krši pogodbene obveznosti tožene stranke;
 - toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke in stroškov morebitnih intervenientov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge v okviru svojih zahtev na podlagi člena 263 PDEU in en tožbeni razlog v okviru svojih zahtev na podlagi člena 272 PDEU.

1. S prvim tožbenim razlogom v okviru členu 263 PDEU zatrjuje, da je tožena stranka napačno uporabila pravo in merila za upravičenost in dodelitev instrumenta za MSP iz Uredbe št. 1290/2013.⁽¹⁾
2. Z drugim tožbenim razlogom v okviru členu 263 PDEU zatrjuje, da je tožena stranka napačno uporabila pravo, ker se z izpodbijanim sklepom krši načelo enakega obravnavanja.
3. S tretjim tožbenim razlogom v okviru členu 263 PDEU zatrjuje, da se z izpodbijanim sklepom krši načeli pravne varnosti in legitimnih pričakovanj.

4. Z edinim tožbenim razlogom, ki se nanaša na člen 272 PDEU, zatrjuje, da se z izpodbijanim sklepom napačno razlagajo in kršijo pogodbene obveznosti v razmerju do tožeče stranke, zlasti zaradi napačne razlage prava, ki se uporabi, in diskriminatorne prakse.

(¹) Uredba (EU) št. 1290/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o pravilih za sodelovanje v okvirnem programu za raziskave in inovacije (2014–2020) – Obzorje 2020 ter za razširjanje njegovih rezultatov in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1906/2006 (UL 2013, L 347, str. 81)

Tožba, vložena 27. februarja 2020 – Huhtamaki/Komisija

(Zadeva T-134/20)

(2020/C 161/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Huhtamaki Sàrl (Senningerberg, Luksemburg) (zastopnika: M. Struys in F. Pili, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost sklepa Evropske komisije z dne 18. decembra 2019, izdanega v skladu s členom 4 pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 1049/2001 (¹), s katerim je bila zavrnjena potrdilna prošnja tožeče stranke z dne 13. novembra 2019 za dostop do dokumentov v skladu s to uredbo;
- Evropski komisiji naloži, naj tožeči stranki odobri dostop do nezaupnih različic dokumenta z upravičenci davčnih stališč, ki ga je Luksemburg 22. decembra 2014 predložil v odgovor na dopis Komisije z dne 19. junija 2013 in ki je naveden v odstavku 4 Sklepa Komisije z dne 7. marca 2019 o začetku formalnega postopka preiskave državne pomoči v zadevi Državna pomoč SA. 50400 (2019/NN-2) – Luksemburg – Morebitna državna pomoč, ter davčnih stališč, ki jih je izdala luksemburška davčna uprava in na katera se Evropska komisija sklicuje v odstavkih 4 in 7 navedenega Sklepa Komisije z dne 7. marca 2019;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je ugotovila, da se za prošnjo tožeče stranke za dostop do zaprošenih dokumentov uporabi splošna domneva nerazkritja dokumentov, ki izhaja iz sodne prakse, napačno uporabila pravo.
2. Drugi tožbeni razlog: tudi če se predpostavi, da bi se domneva nerazkritja v obravnavanem primeru lahko uporabila (*quod non*), bi neobstoj katere koli možne škode za interese, ki se varujejo s členom 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, preprečila uporabo te domneve (prvi del drugega tožbenega razloga). Tožeča stranka poleg tega trdi, da vsekakor obstaja ovira za uporabo te domneve, ker obstajajo nujni razlogi v splošnem interesu, ki upravičujejo razkritje zaprošenih dokumentov (drugi del drugega tožbenega razloga).